

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Β' ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

**ΕΚΘΕΣΗ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ
«ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»**

I. Γενικές Παρατηρήσεις

Το Νοχ, το οποίο φέρεται προς συζήτηση και ψήφιση, περιλαμβάνει τρία κεφάλαια. Με τις διατάξεις των δύο πρώτων κεφαλαίων κωδικοποιείται και συμπληρώνεται η υφιστάμενη νομοθεσία σχετικά με το Εθνικό Τυπογραφείο και την έκδοση και κυκλοφορία της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, ενώ με τις διατάξεις του τρίτου κεφαλαίου συνιστάται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με την επωνυμία «Μουσείο και Βιβλιοθήκη Εθνικού Τυπογραφείου», με έδρα την Αθήνα, το οποίο θα τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Κύρια στόχευση του Νοχ, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική έκθεση, είναι ο εκσυγχρονισμός της λειτουργίας του Εθνικού Τυπογραφείου και η προσαρμογή του στις νέες τεχνολογικές συνθήκες, η ευχερής και δωρεάν ενημέρωση των πολιτών για το σύνολο της νομοθεσίας, των διοικητικών πράξεων και λοιπών σημαντικών πράξεων της Πολιτείας, η συμπλήρωση των κενών αλλά και η επίλυση των προβλημάτων που διαπιστώθηκαν κατά την τριακονταετή εφαρμογή του ν. 301/1976, σύμφωνα με τον οποίο εκδίδεται η Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθώς και η προστασία και ανάδειξη του ιστορικού αρχείου του Εθνικού Τυπογραφείου και η κατοχύρωση των σχετικών δικαιωμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, προτείνονται αλλαγές στο ισχύον σύστημα λειτουργίας της δημόσιας τυπογραφίας και θεσμοθετούνται σύγχρονες διαδικασίες σχετικά με τη σύνταξη, αποστολή και δημοσίευση των κειμένων στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις του πρώτου κεφαλαίου του Νοχ, το οποίο φέ-

2

ρει τον τίτλο «Εθνικό Τυπογραφείο», διευρύνονται οι αρμοδιότητες του Εθνικού Τυπογραφείου, προβλέπεται η έκδοση νέου Οργανισμού του Εθνικού Τυπογραφείου και καθίσταται δυνατή η κατάργηση ή συγχώνευση με το Εθνικό Τυπογραφείο εκτυπωτικών μονάδων φορέων του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, εξαιρούμενης της εκτυπωτικής μονάδας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών (άρθρο 1 του Νοσχ). Καθορίζεται η διαδικασία έκδοσης από το Εθνικό Τυπογραφείο εντύπων των φορέων του δημόσιου τομέα (άρθρο 2 του Νοσχ) και προβλέπεται η τήρηση αρχείου κειμένων, δοκιμών και φύλλων της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (άρθρο 3 του Νοσχ). Κατοχυρώνεται η νομική προστασία του πληροφοριακού συστήματος του Εθνικού Τυπογραφείου, των βάσεων δεδομένων του και του συνόλου των εμπεριεχόμενων σε αυτές πληροφοριών, με βάση τις ισχύουσες διατάξεις, και ορίζεται αποκλειστικός διαχειριστής τους το Εθνικό Τυπογραφείο (άρθρο 4 του Νοσχ).

Με τις διατάξεις του δεύτερου κεφαλαίου, το οποίο τιτλοφορείται «Εφημερίς της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας», επανακαθορίζεται, μεταξύ άλλων, η δημοσιεύσομενη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ύλη (άρθρο 5 του Νοσχ), ανακαθορίζονται τα τεύχη της και προβλέπεται η έκδοση δύο νέων τευχών, του τεύχους Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων και Πολεοδομικών Θεμάτων (Α.Α.Π.) και του τεύχους Υπαλλήλων Ειδικών Θέσεων και Οργάνων Διοίκησης Φορέων του Δημόσιου και Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα (Υ.Ο.Δ.Δ.), άρθρο 6 του Νοσχ. Καθορίζεται η ύλη που δημοσιεύεται στα νέα τεύχη της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως και επαναπροσδιορίζονται οι πράξεις που καταχωρίζονται στα τεύχη που εκδίδονται σήμερα (άρθρο 7 του Νοσχ). Επανακαθορίζονται οι μη δημοσιευτέες στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως πράξεις καθώς και ο τυχόν τρόπος γνωστοποίησης ή δημοσιοποίησής τους (άρθρο 8 του Νοσχ), ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τη σύνταξη και αποστολή των δημοσιευμάτων (άρθρο 9 του Νοσχ) και ορίζεται ότι, εφεξής, η άδεια δημοσίευσης των τευχών της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως θα δίδεται όχι από τον Πρωθυπουργού αλλά από τον Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης (άρθρο 10 του Νοσχ). Επιπλέον, ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με την έντυπη και ηλεκτρονική έκδοση της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (άρθρο 12 του Νοσχ), καθώς και ζητήματα σχετικά με την κυκλοφορία, αναπαραγωγή και διάθεση της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (άρθρα 13, 14 και 15 του Νοσχ). Καθιερώνεται, περαιτέρω, δικαιώμα των πολιτών δωρεάν ανάγνωσης, μέσω του διαδικτύου, όλων των τευχών της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, πλην του τεύχους «Α.Ε. – Ε.Π.Ε. και Γ.Ε.Μ.Η.» (άρθρο 18 του Νοσχ).

Τέλος, με τις διατάξεις του τρίτου κεφαλαίου (άρθρα 19 έως 23 του Νοσχ) υπό τον τίτλο «Μουσείο και Βιβλιοθήκη Εθνικού Τυπογραφείου», προβλέπεται η σύσταση, με έδρα την Αθήνα και υπό την εποπτεία του Υπουργού Εσω-

τερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με την επωνυμία «Μουσείο και Βιβλιοθήκη Εθνικού Τυπογραφείου» (Μουσείο), σκοπός του οποίου είναι, κυρίως, η έκθεση του παλαιού εξοπλισμού, των παλαιών εκδόσεων και φύλλων της «Εφημερίδος της Κυβερνήσεως», καθώς και η λειτουργία βιβλιοθήκης.

II. Παρατηρήσεις επί των επιμέρους άρθρων του Νοχ

1. Επί του άρθρου 2 παρ. 5

Με την προτεινόμενη διάταξη προστίθεται περίπτωση Ι) στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 1 του ν. 2286/1995, μετά την περίπτωση θ) που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 2503/1997. Δεδομένου ότι η παρ. 5 του άρθρου 1 του ν. 2286/1995 διαιρείται, περαιτέρω, σε δύο κεφάλαια, υπό «Ι. Φορείς» και «ΙΙ. Προμήθειες», θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο, για λόγους νομικής ακριβολογίας, να ορισθεί ότι η προστιθέμενη περίπτωση Ι) αφορά το δεύτερο κεφάλαιο της παρ. 5 του άρθρου 1 του ν. 2286/1995, υπό τον τίτλο «ΙΙ. Προμήθειες».

2. Επί του άρθρου 4

Στην παρ. 2 αυτού του άρθρου ορίζεται ότι κάθε Φ.Ε.Κ., στην ηλεκτρονική του μορφή, φέρει ψηφιακή υπογραφή από εξουσιοδοτημένο υπάλληλο του Εθνικού Τυπογραφείου, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον Οργανισμό του. Σύμφωνα με το π.δ. 150/2001 (ΦΕΚ Α' /125/25.6.2001), το οποίο προσάρμοσε την ελληνική νομοθεσία προς τις διατάξεις της Οδηγίας 1999/93/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13.12.1999, σχετικά με το κοινοτικό πλαίσιο για ηλεκτρονικές υπογραφές, «ηλεκτρονική υπογραφή» συνιστούν δεδομένα σε ηλεκτρονική μορφή, τα οποία είναι συνημμένα σε άλλα ηλεκτρονικά δεδομένα ή συσχετίζονται λογικά με αυτά, και τα οποία χρησιμεύουν ως μέθοδος απόδειξης της γνησιότητας της υπογραφής. «Προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή» ή «Ψηφιακή υπογραφή», περαιτέρω, είναι η ηλεκτρονική υπογραφή, που πληρεί τους εξής όρους:

α) συνδέεται μονοσήμαντα με τον υπογράφοντα, β) είναι ικανή να καθορίσει ειδικά και αποκλειστικά την ταυτότητα του υπογράφοντος, γ) δημιουργείται με μέσα τα οποία ο υπογράφων μπορεί να διατηρήσει υπό τον αποκλειστικό του έλεγχο και δ) συνδέεται με τα δεδομένα στα οποία αναφέρεται, κατά τρόπο ώστε να μπορεί να εντοπισθεί οποιαδήποτε μεταγενέστερη αλλοίωση των εν λόγω δεδομένων. «Υπογράφων» μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατέχει διάταξη δημιουργίας υπογραφής (διατεταγμένο υλικό ή λογισμικό που χρησιμοποιείται για την εφαρμογή των δεδομένων δημιουργίας της υπογραφής, μονοσήμαντων, δηλαδή, δεδομένων, όπως κώδικες ή ιδιωτικά κλειδιά κρυπτογραφίας, που χρησιμοποιούνται από τον υπογράφοντα για τη δημιουργία ηλεκτρονικής υπογραφής), ο οποίος ενεργεί εί-

τε ιδίω ονόματι είτε επ' ονόματι άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου ή φορέα (άρθρο 2 π.δ. 150/2001).

3. Επί του άρθρου 13 παρ. 3

Υπό το ισχύον καθεστώς (άρθρο 7 του ν. 301/1976) τεκμαίρεται αμάχητα ότι το φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως κυκλοφόρησε εντός της ημέρας, την ημερομηνία της οποίας φέρει, εφόσον αντίτυπο του φύλλου ή επίσημο αντίγραφο του δοκιμίου του φύλλου, που έχει ελεγχθεί και θεωρηθεί από τον αρμόδιο υπουργό, καταχωρίζεται πριν από την κυκλοφορία του ή συγχρόνως με αυτήν, σε ίδιαίτερο φάκελο, που τηρείται στο Εθνικό Τυπογραφείο, και είναι προσιτός στο κοινό, οι δε ενδιαφερόμενοι μπορούν να λάβουν επίσημο φωτοαντίγραφο του φύλλου ή του δοκιμίου αυτού. Το τεκμήριο κρίθηκε αντισυνταγματικό όσον αφορά την έναρξη της προθεσμίας για την άσκηση της αίτησης ακυρώσεως (Βλ. ΣτΕ 1070/1996, αδημοσίευτη στον νομικό τύπο όπως και ΣτΕ (Ολ) 2527/2003, Αρμ 2003, σελ. 1836). Με την προτεινόμενη, όμως, διάταξη ορίζεται ότι για τον καθορισμό των προθεσμιών οι οποίες τάσσονται από την κείμενη νομοθεσία για την άσκηση δικαιώματος, κρίσιμη ημερομηνία θεωρείται η ημερομηνία της πραγματικής κυκλοφορίας του φύλλου της «Εφημερίδος της Κυβερνήσεως» - εκτός αν ο ενδιαφερόμενος έχει λάβει επικυρωμένο φωτοαντίγραφο του θεωρημένου και εγκεκριμένου δοκιμίου, κατά τους ορισμούς της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Νοχ - οπότε παύει να υφίσταται το σχετικό πρόβλημα.

4. Επί του άρθρου 15 παρ. 3

Δεδομένου ότι, δυνάμει των άρθρων 6 και 7 παρ. 3 του Νοχ (βλ. και αιτιολογική έκθεση επί του άρθρου 6 και 7), η ύλη του κατ' άρθρον 5 περ. στ) του ν. 301/1976 τεύχους «Παραρτήματος» ενσωματώνεται σε αυτήν του τεύχους Γ', θα ήταν, ίσως, σκόπιμη η διαγραφή από την εν λόγω διάταξη του Νοχ της, η εκ προφανούς παραδρομής, αναφοράς του «Παραρτήματος» ως ηλεκτρονικά διατιθέμενου τεύχους από το Εθνικό Τυπογραφείο, χωρίς αντάλλαγμα, στα μέλη του Ελληνικού και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

5. Επί των άρθρων 19 έως 23

Σύμφωνα με τη διάκριση που ακολουθείται στη θεωρία (βλ. Επ. Σπηλιωτόπουλο, ό.π., σελ. 374 επ.), το Μουσείο αποτελεί δημόσιο νομικό πρόσωπο ειδικού σκοπού, το οποίο διέπεται, καταρχάς, από τις διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου. Έχει χαρακτήρα ιδρυματικό, ασκεί, δηλαδή, απλή παραγωγική δραστηριότητα στον τομέα της διατήρησης της, υπό ευρεία έννοια, πολιτιστικής και ιστορικής κληρονομιάς, μέσω της συλλογής και συντήρησης παλαιών μηχανημάτων, εξοπλισμού και εκδόσεων και φύλλων της «Εφημερίδος της Κυβερνήσεως» που αναδεικνύουν πτυχές της ιστορίας του ελληνικού κράτους. Το Μουσείο ιδρύεται με πράξη του νομοθετικού οργάνου (άρθρο 19 του Νοχ) και απολαμβάνει διοικητικής αυτοτέλειας. Η οργάνωσή του περι-

λαμβάνει ένα πολυμελές συλλογικό όργανο, το πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο (εφεξής Δ.Σ.), που έχει τη γενική αρμοδιότητα για τη διοίκηση του Μουσείου (άρθρο 22 του Νοχ). Πρόεδρος του Δ.Σ. ορίζεται ο Ειδικός Γραμματέας του Εθνικού Τυπογραφείου (ex officio), δύο μέλη, με τα αναπληρωματικά τους μέλη, υποδεικνύονται από τον σύλλογο εργαζομένων του Εθνικού Τυπογραφείου και δύο μέλη, επίσης με τα αναπληρωματικά τους μέλη, επιλέγονται από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (άρθρο 22 παρ. 1 στ. α', β' και γ' του Νοχ), ο οποίος και διορίζει, με απόφασή του, τα μέλη του Δ.Σ., τα αναπληρωματικά μέλη του, καθώς και τον γραμματέα με τον αναπληρωτή του (22 παρ. 2 του Νοχ). Ο διορισμός των μελών του Δ.Σ. (πλην του Προέδρου) με τριετή θητεία αποσκοπεί στην εξασφάλιση της ανεξαρτησίας του Μουσείου. Το Μουσείο απολαμβάνει, επίσης, περιουσιακής αυτοτέλειας, η οποία συνίσταται στον σχηματισμό δικής του περιουσίας (που προέρχεται, πάντως, κατά το μεγαλύτερο μέρος, από κρατικούς και κοινοτικούς πόρους, άρθρο 21 του Νοχ). Σύμφωνα δε με πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας [ΣτΕ (Ολ) 283/1995, Αρμ 1995, σελ. 683, ΔιοικΔίκη, 1995, σελ. 862], το νομοθετικό όργανο είναι ελεύθερο να ρυθμίζει την τύχη της περιουσίας των δημόσιων νομικών προσώπων, δεδομένου ότι η περιουσιακή τους αυτοτέλεια αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση ειδικών κρατικών σκοπών.

Αθήνα, 16.5.2006

Οι εισηγητές
Δημήτριος Κανελλόπουλος
Γεωργία Μακροπούλου
Ειδικοί Επιστημονικοί Συνεργάτες

Ο Προϊστάμενος του Β'
Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Στέφανος Κουτσουμπίνας
Επ. Καθηγητής της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Θράκης

Ο Προϊστάμενος της Β' Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστ. Πλιάκος
Αν. Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών